

Bijbels perspectief

Woord van de week

Lucas 9:62

Niemand, die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.

Menig wervingsstrateeg zou bedenkelijk kijken in de confrontatie met Jezus hier, denkt u niet? Als 'verbeteringspunt' zou Hem waarschijnlijk (vol eerbied desnoods) gewezen worden op het gegeven dat, wilde Hij dat iemand Hem zou volgen - waartoe Hij in deze perikoop toch uitnodigt - Hij niet moet spreken op een manier die tegenzin opwekt. Kijkend naar onder meer Johannes 6:66 en dan met name het direct daarop volgende vers 67 lijkt het erop, dat Hij het Hem volgen eerder schijnt te willen ontmoedigen! *Gij wilt toch ook niet heengaan?* Maar, wie op zijn roep tot het Hem volgen waarachtig met heel zijn hart is ingegaan, die weet wel beter! De bijvoorbeeld hier ingezette toon vraagt nadrukkelijk om een kosten berekenen: 'weet wat je doet!'

Kerst ligt weer achter ons en we staan weer op het punt vanuit het oude het nieuwe jaar in te gaan/zijn dit net ingegaan. Tijd van reflectie, en op basis daarvan, het misschien weer maken van goede voornemens. Een goede zaak in het volgen van Jezus. Maar toch, wat breekt er veel bij onze handen af. Misschien is dat ook het gevoel bij u, het afgelopen jaar overziende. Er gingen mogelijk veel zaken goed, maar wat kan er niet zijn misgegaan? Juist dat laatste kan waaraan onze tekst appelleert in de weg staan. In welke zin?

Het zal ook u qua ervaring vast niet vreemd zijn, dat zaken die je bij de handen afbreken, zaken van welke aard dan ook, je kunnen verlammen! Ontmoedigen, hoop en zelfs het zingevoel kunnen doen verliezen. Wat Jezus in Woord en daad - zijn leven én juist zijn sterven - heeft zichtbaar gemaakt is, dat er in Hem hoop is en toekomst! Jezus heeft dat zeker ook in het voor deze week gekozen tekstvers uiterst concreet benoemd: het Koninkrijk Gods. Het is wel zaak te weten wat dit concreet inhoudt en, dat het Koninkrijk Gods een er vol voor gaan vraagt. Geen Koninkrijk nu, maar in verwachting leven daarnaar toe. Zo, dat het je doen en laten bepaalt.

Even terug zien: hoe stond bewust in de laatste vijf weken het begrip ADVENT centraal. Dat heeft een hoopvolle geladenheid, een geladenheid die, gelet op de tekenen van de tijd, meer dan ooit op het punt staat werkelijkheid te worden. Kent u nog het telkens gebruikte begrip 'wake up call'? Wel dat is de toon van ook dit tekstvers! Denk even terug aan de adventsweken en kerst: ben ik wakker, verwachtingsvol? Kan ik Hem ontvangen? Koester ik zijn uitnodiging? Leef ik speculatief of vol geloof? Is de 'zalige hoop en verschijning van onze grote God en Heiland, Christus Jezus' wat mij drijft en stuwt in doen en laten? Laat dat zo zijn ook in 2017. Dan kan het niet stuk gaan. Laat wat er mis is gegaan je daarom niet verlammen, maar zie op Hem die is, was én komt!

Gebed

Vader houdt mij dicht, nog dichter, bij Uw Woord. Laten mijn ogen op U gericht zijn, nog meer. Dat U Here Jezus in mij dusdanig gestalte krijgt - ook in dit nieuwe jaar - dat wanneer Uw wederkomst zou plaatsvinden ik bereid ben U te ontmoeten en bovenal U Uzelf in mij herkent. Dat Heer is heil en zegen in Jezus naam. Amen.